

hecetaşları

aylık şiir dergisi

136.on5haziran2026

hecetasları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarıan

kapak fotoğrafı
mehmet ipçiođlu

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş
0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.
com

12. yıl. 136. sayı 15 Haziran 2026

ISSN 2149-4509. (e-dergi)

Yusuf Erol Gökduvan

Almıla / Suya Yazılan Seveda / 3

D. Cem Gürdal

Kurban Olurum / 4

Dursun Kepeçođlu

Zamanı Geldi / 5

Ekrem Kaftan

Hamd ve Sena / 6

Ali Ağır

Zaman Hüzün Sarısı / 7

Ahmet Doğru

Mehlika Sultana Âşık Yedi

Gençten Geriye Kalanlar

Birinci Genç Âşıktan Bir Gazel / 8

Tacettin Çetin

Dedim Dedi / 9

Rəsmiyyə Sabir

Göçesin Diye / 10

Mehmet Gözükarı

Aşk Nasıl Bir Şey / 11

Aybəniz Qafarlı

Dərman Bizim Dostumuzdu / 12

Ali Havan

Çocukluk / 13

Halil İbrahim Ünlü

Berzah Bestesi / 14

Kemal Deniz

Güle Giden Yol / 15

Sadettin Koç

Anneme Acı Haber / 16

Nemət Pənahlı

Ölləm / 18

Hızır İrfan Önder

Gözlerin / 19

Ruslan İsmayıl

Əzizim / 20

İhsan Nazik

Neyine Yetmez / 21

Cahit Can

Sitem / 22

Kenan Yavuzvaslan

Söz Odur / 23

Metin Özarıan

Âşıklar / 24

■ Yusuf Erol Gökdoğan

Almıla / Suyu Yazılan Sevdâ

Senin düş atların var yeleleri gümüşten
Masal masal gezdirip yorma beni Almıla
Üç elmayı koparan kuşlar gelir cümbüşten
Uçmadığım göklere sorma beni Almıla

Kimseler bilmez seni sırrımı suya yazdım
Gül satardı gülüşün ve ben hep parasızdım

Sabır bohçamda katık, yokluk peşimde avcı
Sürdüğün yokuşlarda vurma beni Almıla
Sanma gece bakidir, güneş ufukta sancı
Vuslatsız saatlere kurma beni Almıla...

Yağmur olup gel diye adını suya yazdım
Gül satardı gülüşün ve ben hep parasızdım

Ayrık otları sardı altın başaklarımı
Gam doldurdum heybeme yerme beni Almıla
Hayat kurtlar sofrası, dağ dumansız kalır mı?
Pençe vurup göğsüme serme beni Almıla...

Kan yıkadım yunakta, kavgamı suya yazdım
Gül satardı gülüşün ve ben hep parasızdım...

Elbet bir gün çözülür kördüğümü bahtımın
İlmek ilmek bağlayıp örme beni Almıla
Yükü şerbet olurmuş güz demleyen salkımın
Çiy düşmeden özüne görme beni Almıla...

Deli taylar emzirdim gökleri suya yazdım
Gül satardı gülüşün ve ben hep parasızdım

Bırak yansın renklerin bu gönül gergefinde
Çiçek çiçek açmazsam derme beni Almıla
Ve ölümler dirilir sen gülümsediğinde
Şu alıcı kuşlara verme beni Almıla...

Bir bülbülün ahıyla şarkımı suya yazdım
Gül satardı gülüşün ve ben hep parasızdım...

■ D. Cem Gürdal

Kurban Olurum

Gelen yıllara mı bıraktın beni?
Sendendir, yıllara kurban olurum.
Seni bana getirecek dediğin,
Işıklı yollara kurban olurum.

Her günüm bir ömür gülüm seninle
Bir lâhza ayrılık zulüm seninle
Vakitsiz gelse de ölüm seninle
Taşıyan sallara kurban olurum.

Seveni sevmemek yasa olurmuş,
Sensiz her neşede tasa olurmuş,
Bilmedim ömrü çok kısa olurmuş,
Sen kokan güllere kurban olurum.

Ayn hançer demişler, sad onun kını,
Ebrûsu nun ve râ düşman akını,
Bad-ı sabah nefesiyle kokunu,
Getiren yellere kurban olurum.

Gül dehenden, çıkan bülbül sesini,
İçimde dolanan şuh nefesini,
Lebinde yandığım aşk hevesini,
Coşturan dillere kurban olurum.

■ Dursun Kepçeođlu

Zamanı Geldi

Bülbül ne yatarsın yaz bahar oldu
Çığrışıp ötmenin zamanı geldi
Gevheri

“Bülbül ne yatarsın yaz bahar oldu
Çığrışıp ötmenin zamanı geldi”
Nisan rahmetine gül mazhar oldu
Açıp dal atmanın zamanı geldi

Açıldı saçıldı her türlü çiçek
Herkes aşk şarabın içti içecek
Sen uyurken bahar gelip geçecek
Kalkıp yol tutmanın zamanı geldi

Bahçıvanlar gül dalını yonmadan
Kış gelip de suyun başı donmadan
Uyan hele güle baykuş konmadan
Varıp korkutmanın zamanı geldi

Bu mevsimde böyle bir zaman olur
Koca gortu bile safi can olur
Kıpırdar yüreği helecan olur
Yaşı unutmmanın zamanı geldi

İlelebet kalınmaz ya gurbette
Yarla ağız ağ'za gelip elbette
Gül dibinde gözden irak sohbet
Söze bal katmanın zamanı geldi

Dursun hazır mısın böyle hayata
Hem günahdır geç kalması hem hata
Dört kişi bindirir tahtadan ata
Derler ki: “Yatmanın zamanı geldi”

■ Ekrem Kaftan

Hamd ve Sena

Yâ İlâhî birliğindir kâinâtın kesreti
Hepsi birden haykırırlar gizli cehrî vahdeti

Dillerinden yalnız ismin yükselir tâ arşa dek
İstemezler bir an olsun nûr-ı aşktan hicreti

Hep duyarsın kullarından zikri herdem âşikâr
Arzularlar secdelerden kalkmadan hiç rahmeti

Beş vakitten tek murâdın nûr-ı tevhiddir senin
Zikredenler hissederler ism-i âzâm hayreti

İsm-i hâssın elbet Allah yalnız Allah'tır senin
Cümle mahlûk istemekten hiç yorulmaz cenneti

Ehl-i tevhîd nîçin azdır, hem kalîldir bilsem âh
Kalblerinden hiç geçirmez bir garîb kul minneti

Affolunmaz şirk koşanlar en büyük zulmet budur
Cümle müşrik yevm-i mahşer anlar elbet dehşeti

Âsumânın pek müzeyyen pek lâtifdir gözlere
Cümle yıldız dâr-ı dünyâ ehlinin aşk ücreti

Mümkün olmaz kudretinden bahsedip *Kâfi* demek
Öyle sonsuz bînihâyet ism-i Sübhân kudreti

fâilâtün / fâilâtün / fâilâtün / fâilün
- . - - / - . - - / - . - - / - . -

■ Ali Ağır

Zaman Hüzün Sarısı

-Savaşlarda öldürülen ay yüzlü çocuklara...-

Ufku baştanbaşa kızılık sardı,
Gökten yağan alev yuvayı vurdu,
Çırpındı çırpındı, kuşlarım öldü.

Sessiz hıçkırıklar gece yarısı,
Vakit ağıt, zaman hüzün sarısı,
Kuruyup döküldü yaşlarım öldü.

Zulme alkış tutanlara tanığım,
Yüreğimde yankılanır çığlığım,
Ebabiller yok mu? Taşlarım öldü.

Ay yüzlüler, kana bulanmış kuğu,
Zemheride arar oldum soğuğu,
Gönlüm yangın yeri, kışlarım öldü.

Dalgalarda kayboldu can simidim,
Bir papatya gibi soldu ümidim,
Ukbâya sakladım, düşlerim öldü.

■ Ahmet Doğru

Mehlika Sultana Âşık Yedi Gençten Geriye Kalanlar Birinci Genç Âşıktan Bir Gazel

“Gün akşamlıdır devletlüm, dün doğduk, bugün ölürüz”
Yarın yara, bugün nara; gözümüz tok, dün ölürüz

Sineyi sızlatan aşka açarız bağrımızı kim
Yanmayan zerre kalmasın od ile düzgün ölürüz

Kılavuz deriz güneşe çölü kavurur aşk ile
Vuslatı serap biliriz her nefes sürgün ölürüz

Şükür görmüşüz devletlüm baki güzellik mülkünü
Fena mülkü bilmez gönlü bekaya özgün ölürüz

Makam mevki dünya için razıyız biz bir hırkaya
Taca tahta göz etmeyiz söz ile üzgün ölürüz

Sevda ateşi altında kor olur gönül sarayı
Dumanı örtü tutarız bir içim tütün ölürüz

Feleğe ne diyelim ki kısmeti dağıtır Huda
Umut yarım kalmasın düş nasipse bütün ölürüz

■ Tacettin Çetin

Dedim Dedi

-Âşık Emrah'dan ilhamla-

Dedim bu hasretin hikmeti nedir?
Dedi aşk sırrına ermemiz gerek
Dedim, arşı tutar dud-ı ahımız
Dedi kor ateşe girmemiz gerek

Dedim kaç yıl oldu dedi saymadım
Dedim söylemiştim dedi duymadım
Dedim eziyete dedi doymadım
Dedim buna bir son vermemiz gerek

Dedim söz vermiştin ahrete kadar
Dedi sözüm sözdür kararım karar
Dedim vuslat yoksa söz neye yarar
Dedi sabrın nedir görmemiz gerek

Dedim keder midir kaşın karası
Dedi hançer vurur onun arası
Dedim dikiş tutmaz; gönül yarası
Dedi gözyaşıyla sarmamız gerek

Dedim *Kul Havayi* kapında kuldur
Dedi git derdini Lokman'a bildir
Dedim işte canım istersen öldür
Dedi canı yola sermemiz gerek

■ Rəsmiyyə Sabir

Göçesin Diye

Sineme çektiğin dağın üstündən,
Gözlerim yol çeker, geçesin diye.
Akar yüreğime yaşlar gözümnden,
Döndüğün her demde içesin diye.

Zaman ömrümüzden yıl alır geçer,
Elinde makası bize an biçer,
Senli ak günlerim saçıma göçer,
Sen akı karadan seçesin diye.

Ben bu yolu sona dek gideceğim
Feleğin çarkını berk edeceğim,
Dünyayı göz açık terk edeceğim,
Ölünce gözümə göçesin diye.

■ Mehmet Gözükara

Aşk Nasıl Bir Şey

Her tarifin farklı noksan yanı var
Kayboldum aşkının büyüünde ben
Vaktiyle adanmış bir kurbanı var
Beklerim hayatın kıyısında ben

O gizlidir çiçeklerin özünde
Onun nuru parlar ayın yüzünde
Leyla neyse Mecnun'unun gözünde
Beşte beş duyanım duyusunda ben

Çölde yürüyenin izi mi olur
Aşığın maşuka nazı mı olur
Bunca çekilenin sözü mü olur
Şükrederim çile kuyusunda ben

Âşık odur meşakkate dayana
Bu sözlerim ibret olsun duyana
Değişmedi Züleyha'dan bu yana
Duydum muhabbetin iyisinde ben

Gözükara'm aklım yetmez kastına
Sırrın faş etmemiş dostu dostuna
Nasıl gül koklarım gülün üstüne
Temaşa edeyim uyusun da ben

■ Aybəniz Qafarlı

Dərman Bizim Dostumuzdu

Yemək-içmək bir tərəfə,
Dərman bizim dostumuzdu.
Bu nə ah-uf, nə fəryaddı
Dərman bizim dostumuzdu.

İçək səhər duran kimi,
Ağrı kəsər vuran kimi,
Başucumda Quran kimi,
Dərman bizim dostumuzdu.

Reseptə bax qalaq-qalaq,
Almalıyıq qucaq-qucaq,
Yanmasa da bu od-ocaq,
Dərman bizim dostumuzdu.

Zəhər dadı şirindisə,
Çarən onun birindəsə,
Vallah ölən yerindisə,
Dərman bizim dostumuzdu.

Pul olmasa alammırıq,
Onsuz bir gün qalammırıq,
Adam kimi dolanmırıq,
Dərman bizim dostumuzdu.

Ömürlükdü yoldaş bizə,
Onsuz dərd də çıxıb dizə,
Yenidən nur verər gözə,
Dərman bizim dostumuzdu.

■ Ali Havan

Çocukluk

Gözden irak bir düğünde
Sevinci saldı çocukluk
Odaların yüklüğünde
Uykuya daldı çocukluk

Ahşap evler yana devrik
Sokaklar gözlerle çevrik
Bahçelerden elma erik
Ceviz dut çaldı çocukluk

Cümle sevenler sağında
Ömrün en tatlı çağında
Ninelerin dudağında
Tatlı masaldı çocukluk

Yer buldu hayat ekinde
Yazıldı geçmiş çekinde
Ömür heybesi içinde
Kazaya kaldı çocukluk

■ Halil İbrahim Ünlü

Berzah Bestesi

Bir omuzda külden dağ, bir yanda buzdan mühür,
Kader boşlukta dönen, o en sonuncu zardır.
Zıtların cengindedir, ruhum dilsizce yürür,
Akıl sarp uçurumda, çetin bir kurgu, dardır.

Tavana mihli sükût, camda donuk bir bakış,
Sarnıç dibindeki giz, suda titreyen nakış.
Dillerdeki o efsun, zehire doğru akış,
Dünya dedikleri yer, bitmez tükenmez hardır.

Dişliler arasında, ezilen yırtık nefes,
Şehirler ruha bir yük, demirden örgü kafes.
Potada ham benliğim, kavrulan fâni heves,
Basılan her toprak köz, her adım intihardır.

Et ve kemik hırkası, lif lif olur dökülür,
Tenindeki o köhne, o dar libas sökülür.
Gâibi zorlayan hırs, potasında bükülür,
Sanma ki bu bir bitiş, bu en kutlu karardır.

Dağılır tüm perdeler, aydınlanır kör gece,
Dudaklara dökülür, o en mukaddes hece.
Tabut ak bir kundaktır, çözülür tüm bilmece,
Gerçek doğuş ölümdür, ilk beşiği mezardır.

■ Kemal Deniz

Güle Giden Yol

İman eri, Hakk'ın kulu
Dostu gönülden sezerim
Muhammed'e giden yolu
Her dem gül ile bezerim

İnsan olma sırasında
Yürek hiçlik darasında
Sevap günah arasında
Kendi nefsimi ezerim

Ellezoğlu ben deliyim
Aşkın zapt olmaz seliyim
Allah'ın garip kuluyum
Gerçeği arar gezerim

■ Saadettin Koç

Anneme Acı Haber

Sahipsiz kaldı köyün, sessiz kaldı mahalle,
Bilmezsin anlatayım neler oldu ah anne.

Senin bir eşin vardı "onbaşı" derdin ona,
Anlatayım da dinle neler geldi başına.

Hani dün gelmiş idi senin ziyaretine,
Anlatayım üzülme onun ettiklerine.

Neler söyledi sana neler anlattı bilmem,
Dedi mi sana" artık ziyaretine gelmem."

Söyledin mi sen ona "onbaşı otur gitme,"
O da dedi mi sana" sen beni merak etme."

Nasıl vedalaştınız ne idi son sözleri?
İnan bana kız anne o çok üzdü bizleri.

Senden ayrıldığı gün koştu gitti köyüne,
Bir söz geçiremedin senin deli beyine.

Dedik:" yeter durduğun bırak artık gel hele,
Oturalım şehirde yaşayalım biz böyle."

"Bırakın beni" dedi "siz bakın işinize,
"Ben köyümde mutluyum siz gidin evinize."

Anne, gördün babamı seninle de durmuyor,
Dedik: "bırak bunları bu yaptığın olmuyor."

İnat etti gelmedi yalnız yaşadı köyde,
Sormuyorsun ki anne benim herifim nerde?

Öyle acı durumla soktu bizi kedere,
Yaptığı son hareket lisan oldu dillere,

Kara haber tez geldi uyandım saat yedi,
Komşu kızı arayıp acı haberi verdi.

Anne, aradı, dedi:” köyde eviniz yanar”
Sade yanan ev değil yüreklerimiz yanar.

“Daha da acısı var babanda içindedir,”
Sanki o an volkanın ateşi de bendedir.

Öyle şiddetli ateş kapladı bedenimi,
Aklım çıktı başımdan kaybettim benliğimi.

Kanadım olsa uçsam ateş olan evine,
Su olayım Allah’ım dök beni ateşine.

İtfaiye, ambulans geldiler ama boşa,
Gözlerimizde yaşlar yetiştik koşa koşa.

Anne, ev hepten yandı, tek kaldı duvarları,
Kulakları çınlatır insan bağışmaları.

Babam ölmüş orada ateşler sarmış onu,
Böyle bir acı sondu benim babamın sonu.

Evet, anne öğrendin babam, ev ile yandı,
Tutuşan tahtaları söndürürüm ben sandı.

Ne etsek ne eylesek artık hepsi boşuna,
Nasıl sevdalanmıştı bu köyün yokuşuna.

Aldık götürdük onu adli tıp kurumuna,
Böyle acı bir olay hiç gelir mi aklına.

İncelemesi bitti dediler alın gidin,
Artık cenaze sizin dualarla defnedin.

Mezarlığımız vardır bizim evin başında,
En son ağabeyimiz ölmüştü genç yaşında.

Şimdi yerini aldı bak orada babamız,
Biz ise yetim kaldık mahzun mahzun ağlarız.

Son görev dua etmek artık bizlere düşen,
Âmin dedi duaya cenazeye yetişen.

Oy benim babacığım mekânın cennet olsun,
Rabbim rahmet eylesin, kabrin nurlarla dolsun.

Anne, haberler böyle, gerçek böyle bilesin,
Artık babam gelemez boşa beklemeyesin.

Ölləm

Azadlıq eşqiylə dərşimi aldım,
El dərşinə dərman bilməsəm ölləm!
Araz'dan o taya mən həsrət qaldım,
Savalan'da çiçək dərşəsəm ölləm!

Sarp yokuşlar aşdı, könül səməndim,
Dəfəllərlə öldüm, ölümdən döndüm,
Hünər meydanında divləri yendim,
Yusiflək, Misir'ə dönməsəm ölləm!

Kimsəyə ömrümdə boyun əymədim,
Namərdin qarışın əsla döymədim,
Əjdahalar yendim, qəlbə dəymədim,
Bunların dərşini verməsəm ölləm!

Ölsəm də dönmərəm Türkoğlu Türkəm,
Dəmirdən, çəlikdən, poladdan bərkəm,
Mərdlərə örnəyəm, namərdə görkəm,
Məzlumun göz yaşın silməsəm ölləm!

Qəddar zülmkarla dünya doludu,
Yolum Bozqurdların xilas yoludu,
Qollarım bükülməz, Haqqın qoludu,
Fərhadlək dağları dəlməsəm ölləm!

Zalıma qəniməm, məzluma dayaq,
Azadlıq türküsün hər yana yayaq,
Türküük, Turan üçün gəlin, baş qoyaq,
Elin harayına yetməsəm ölləm!

Yayılsın dünyaya Türk'ün haqq səsi,
Azadlıq aşiqin var, öz nəğməsi,
Sonsuz, tükənməzdi eşqi, həvəsi,
Mən eşq dəlisiyəm sevməsəm ölləm!

İllərlə meydanda məğrur dayandım,
Azadlıq uğrunda qana boyandım,
"Öldü var, döndü yox" müqəddəs andım,
Təbrizdə meydana girməsəm ölləm!

Azadlıq hər şeydi, imandı, dindi,
Meydan ər meydanı, söz millətindi,
Nemət, qalx ayağa, dövran sənindi,
Bütöv Azərbaycan görməsəm ölləm!

■ Hızır İrfan Önder

Gözlerin

Alabora oldum, feleğim şaştı,
Beni benden dahi aldı gözlerin!..
Acılarla dolu gönlüm hep taşı,
Beni taştan taşa çaldı gözlerin!..

Gülüşün güneşin doğuşu güzel,
Saçların ırmağın akışı güzel,
Bakışın ateşin yakışı güzel,
Beni dertten derde saldı gözlerin!..

Hüzün deryasına daldırdın beni,
Uğruna anbean soldurdun beni,
Pervane eyleyip öldürdün beni,
Kalbimi bin yerden deldi gözlerin!..

Ne tarafa baksam seni görürüm,
Varlığın aşkına nefes alırım,
Bir an sensiz kalsam inan ölürüm,
*Sükûtl'*yi meftun kıldı gözlerin!..

■ Ruslan İsmayıl

Əzizim

Düşündükcə gözlərimdən yaş axır,
Sanki qəlbim sənsiz atmır əzizim,
Bu can sənsiz elə yaman darıxır,
Heyif sənə əlim çatmır əzizim.

Səni mənə xatırladır hər sətir,
Həsrət mənim ürəyimə dərd əkir,
Kim nə bilir yazıq canım nə çəkir,
Qəlbə batan gözə batmır əzizim.

Mən aşıqəm, mən heyranam vurğunam,
Bu aralar çox sakitəm, durğunam,
Neçə vaxtı yuxusuzam, yorğunam,
Sevən adam yuxu yatmır əzizim.

Dəli könlüm həsrətindən alışıb,
Elə bilmə yoxluğunla barışıb,
Ümidlərim göz yaşına qarışıb,
Həyat qəlbə sevinc qatmır əzizim.

■ İhsan Nazik

Neyine Yetmez

Sultan Süleyman'a imrenen insan
Muhammed sevdası neyine yetmez
Gönlünde olmalı ebedi yasan
Mevla'nın sedası neyine yetmez

Bir işi sebepsiz süren yokuşa
Eninde sonunda geçer çöküşe
Dayanmak kolay mı bir iç çekişe
Doğruluk mayası neyine yetmez

Kibirle toprağa basmak olur mu
Yanlığı görünce susmak olur mu
Herkesle selamı kesmek olur mu
Büyüğün duası neyine yetmez

Avare avare gezmek kâr mıdır
Çalışıp kazanmak söyle zor mudur
Yolunu bekleyen yârin var mıdır
İnsanın yuvası neyine yetmez

Arı kovanına çomak sokulmaz
Bühtan edenlerle başa çıkılmaz
Namerdin ardından ağıt yakılmaz
İyinin salası neyine yetmez

Hak dostu şairim tuttum kalemi
İçimi boşalttım yazdım kelamı
Ben çoktan vermişim suya kilimi
O cennet rüyası neyine yetmez

■ Cahit Can

Sitem

Sevda, dedi, düřtüm yola ezelden
Dağda taşta aradığım yâr benim.
Efkâr tüter sazımdaki her telden
Söndüremez ateřimi kar benim.

Feryat ateş, figan ateş, su ateş
Duam ateş, sitem ateş, hu ateş
Değme suyla söndürölmez bu ateş
Ocağında harlı ateş kor benim.

Rüyanın yerine kâbus görürüm
Çile benim yoldaşımdır, yürürüm
Mum misali erim erim eririm
Bu dünyada işim gücüm zor benim.

Sitemleri yüreğime ok oldu
Aldanmaksa bir kez olur, çok oldu
Çektiklerim, çekeceğim hak oldu
Anladım ki gözü gören kör benim.

Varsın zalim bu dünyada yanmasın
Bugününe aldanmasın, kanmasın
Ahlarımı boşa gider sanmasın
Vefasız küledecek nar benim.

Boğulurum Hazar'ında hayatın
Bir damlayım nazarında hayatın
Zararım çok pazarında hayatın
Asla dostum olmadı kâr benim.

Cümle dostlar yüz çevirip küssünler
Nefsim ince eleklerden süzsünler
Yolum hakdır, dönmem; derim yüzünler
Hallaç benim, Mansur benim, dar benim.

■ Kenan Yavuzvaslan

Söz Odur

Söz odur ki Türk Yurdunu bir eyler
Söyleyeni Turan İlde tuğ ola
Bu bozkırlar bu şehirler bu köyler
O yiğidin ardı sıra dağ ola

Söz odur ki müezzinin sesinde
Göge çıkar demircinin örsünde
Al yeşilli mehteranın kösünde
Düşmanımın ayağına bağ ola

Söz odur ki satır satır yazılıp
Bilgi bilgi demirlere çizilip
Akıncının kollarında süzülüp
Hainlerin üzerine çığ ola

Birlik bizim mayamızdır Türkoğlu
Birlik bizim rüyamızdır Türkoğlu
Birlik bizim gayemizdir Türkoğlu
İşte bu çağ o Mukaddes çağ ola

Söz duadır şehedanın dilinde
Söz sevgidir Hacı Bektaş gülünde
Mahdumkulu Firakî'nin dilinde
"Söz ola ki bin tümenden yeğ ola"

Söz odur ki zamansızdır her demdir
Tek kaynağı gönüldeki erdemdir
Söyleyeni Fuzulî'dir Elzem'dir
İşte o söz asırlarca sağ ola
Ana vatan yavru vatan sağ ola

■ Metin Özarıan

Âşıklar

Ezeli bir yangın içre gözleri
Açılıp tutuşmuş oda âşıklar
Dolaşsa da gök kubbede sözleri
Her zaman gelmemiş yâda âşıklar

Beşerin ardından yollara düşmüş
Derd ü efkârının peşinden koşmuş
Rabb'in kısmetiyle kendini aşmış
Yan göz ile bakmış buta âşıklar

Gün olmuş meyletmiş dünya malına
Heveslenmiş yeşiline alına
Ustaları muhtaç iken nalına
Mersedese binmiş müteâşıklar

Bazen eğrisini yağlamış özde
Bazen ağrısını dağlamış közde
Bazen doğrusunu bağlamış sözde
Bazen de su katmış süte âşıklar

Maşuğun peşinde çıkmış canları
Aşk ile inletmiş çok meydanları
Mümtenî ayırt et bön nadanları
Olmasın obadan öte âşıklar